

சிறந்திருக்கு மாண்மாவுஞ் செகமெல்லா நிறைந்திருந்து
யறைந்தெனக்குத் தோண்றுத வகையேது சீக்கிள்ளுசியு

சத்துர்ச்சித் தாங்தந் தாழுன்று மத்துடனே.
யொத்துற்று நாம வருவஞ் சகமாகி.

இருக்கையினிற் ரேற்று திவைவுன்றும் பிரமமென்
மரிக்கெல்லாரும் பின்னிரண்டு மறிசுகமென் றரைத்தவீடு

அறிந் ஜகோன்ஞானத்தலே யான்மாளவ பென்றுரைத்
சிறகதொவிரு மாண்மாவுஞ் திருசியயா மோவெளவே. (க)

முந்தியஞா எத்தாலே முதிருமஞா ஞாந்துறக்கிற
சில்லையலான் மாச்சுயமாய்த திகழுமென்று சொன்னவுடே

இனியமுத்திர் சுகமிருப்ப தெப்படியென் நேவினவு
வலுவுபுத்தி லறிவிடயா ஸந்தம்போ லென்றவரோ. (கு)

மனலயம்வாங் தவரலது மற்றிலரோ முத்துரெனச்
ஏனகீனப்போற் சிவன்முத்தர் தாழுமுள ரென்றவரோ. ()

சிவன்முத்தி யடைந்தோர்கள் செயலுமவர் தங்குணமு
நாயரைக்கும் வாசகமு நான்றியச் சொல்லுமென. (கா)

வரங்கருவ பிறப்பினெடு வார்த்தல்பருத் தல்குறைத் [ரோ
வொருங்கலுமெய்க் கென்றங்கீன யொறுத்திருப்பா ரென்றவ

பார்ப்பதுவங் கேட்பதுவம் பகர்வதுவஞ் செல்வதுவு
மேற்பறுவுங் கரணதன்ம மனத்துணிவா ரென்றவரோ. ()

பசிதாக முயிர்க்கெனவே பயன்துக்கஞ் சுகங்காமம்
வசிகோப மதிக்கெலவே மகிழுத்திருப்பா ரென்றவரோ. ()

சினிதா ரம்மூறவு மேவியென்று மிருந்தாலு
கீடுந்தா மனையிலிலீர் சிக்ராவா ரென்றவரோ. (குக)

ற்றிடுங்கா யழுந்தானும் பன்னைளான் ரூபிழூம்பி
அந்தபுளி யம்பழுமு மோடுமொப்பா ரென்றவரோ. (குக)

க. ராமல கியற்கையுடன் கூடினுமெய்ஞ் ஞானம்வங்தோர்
ஒரும்பிள்ளைப் பூச்சியும்போற் றிரிவார்கா ணைன்றவரோ.

ததியுடு கடைந்தவெண்ணைய் தான் மோரிற் கிடப்பதுவோன்
மதியோடு கூடினும்பிள்ளை மயங்கார்கா ணைன்றவரோ. (குச)

அருச்சனன்றன் பொருட்டாக வைனாருக்கு ஞானம்வார்
பொருங்கியதே சிகவடிவாம் புண்ணியரே கணவளரீர். (குஞ)

ஆபர் குலமார்த ரனாவிலோ கரப்புணர்ந்துங்
தூய பத்தனூ யிரவாருடன் ரேப்ந்திருந்தும். (குக)

ப்ரம முனிவர்முன்னே பரிச்சித்தைத் தீண்டியன்று
பிரமசரி யஞ்சிசலுத்தும் பேரொளியே கணவளரீர். (குஞ)

வேண்பா.

ஆதிரு லம்சிசயற் காதிமறை யின்பொருளீனா
யோதி யனார்த்துமிந்த வண்மைதீனைக் - காதலுற்றுக
கற்றேருங் கேட்டோருங் காசினிமில் வாழ்ந்துமுத்தி
பெற்றிருங்கன் முத்தர்பெறும் பேறு. (குஞ)

கிதாசாரத் தாலாட்டு

மு ற் தி ற் ய.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண சகாயம்.

 கடவுள்துணை
ஸ்ரீ தத்துவராப சுவாமிகள்
 அருளிச்சேய்த
திருத்தாலாட் ⑥.
 ——————
தத்துவப்பிரகாசம்.
 ——————

அங்கீநத் தரமாகி யாவர்க்கு மெய்தரிப்
தானைத் தரமேனி சாத்தும் யெருமானே.

கு

ஏஞ்சம் பிறவித் துயரை நினைத்தாடியே
ஏருசம் படிகண் டழுவித்த வாண்டகையோ.

(2)

ஷிருமாறித் தனைத்தேட வெவ்வினையே என்ச
ஸி ருமபைக் கனிசெய்த வெங்தை பெருமானே.

(ஞ)

முவலோத மெல்லா மொழிவரிய மொய்கழல்கொன்
டென்கே தனைகண் டெழுந்தருளி வந்தானே.

(ச)

ஷ்கொன் றும் வானவர்க் கணின் றுணங்க நானிலத்தே
பென்கண் களிக்க வெழுந்தருளி வந்தானே.

(டு)

தெ நதனை தீரச் சுருதி தொழும்பதத்தை
உந்தனை செய்ய மதிதநத வள்ளலோ.

(ஈ)

நஞ்சேய் பிறவிக்கு நாயே னமிங்காம
ஏஞ்சேவந் சேவென் றருளும் பெருமானே.

(எ)

தேசர் முனிவா குழா நின் றுணங்கத நிடோனைக்
கூசாம எனக கொடிமிட்ட கொண்டலோ.

(ஏ)

- பீட்டுகைக்கு முள்ள முருக்கினில் மேல்வீடு
ஈட்டுகைக்கு வீரக் கழிவிட்ட கண்டகனே. (க)
- கண்குளிர நான்கண்டு கொள்ளக் கடிகமழுக்
தண்களாப மெய்ஞிறையச் சாத்தும் பெருமானே. (கா)
- அனைத்துத் திசைகளுக்கு மப்பாலாய் நின்ற
கணக்குப் பரிவட்டஞ் சாத்தச் சமைந்தானே. (கக)
- இங்கழுதீர் மாலை யெனக்கருளி யின்னனிசோ
செங்கழுநீர் மாலை புனைந்தருளுங் தேசிகனே. (கவ)
- புன்டீ கத்தவனுங் காணுத பொன்முடிக்கே
தொண்டர் திருமாலை குட்டக் கொடுத்தானே. (கங)
- தெற்று பிறங்கி நிறகத் திருமுண்ட
மற்று பிறைபோ வல்லிந்தருளு மண்ணலோ. (கச)
- ஆங்கோவி லீதென் றாடியே னகம்புகுதப்
முக்கொவி துள்ளே புகுதும் பெருமானே. (கு)
- ஆக்க மறைக்குற வந்ச மாஷ்பினோகண்
ஒத்த வடியர்க்குமா மின்புற் றிநுந்தானே. (கக)
- வேதன மென்னுநுவ மாக்குதற்கு வீரசிங்
காதன மேறி யழுந்த விருந்தானே. (கங)
- தோய முன்பாகத் தொழுதெழுமென் கைப்பொருளுங்
காயமுமா விபுங்கைக் கொள்ளுங் கற்பகமோ. (கஷ)
- புண்டரிகக் கைம்மல்வென் புன்றலைமேல் வைத்தருளிப்
மண்டை வினைதீரப் பார்க்கும் பெருமானே. (கக)

அங்கு விழுவா ரறியாத சேவழியை
வாவாவென் ரூன்றலைமேல் வைக்கும் பெருமானே. (உடு)

ஏட்டை வாகித்து விடாமே யெனக்கென்னைக்
காட்டலா வென்ற கருணைத் தடங்கடலோ. (உசு)

ஊன்ன தியானென் றினியொருகா லத்தி னுள்ளு
முன்ன லறவு ஆயிரவேறு செய்தானே. (உடு)

தூங்ட புலவ்கள் பொறிவழியே போகாமே
மீண்டிரு வென்று விளம்பும் பெருமானே. (உசு)

புற்கடங் தோன்றுத வண்ணம் புராமே
மற்கட மாமனத்தை மாட்டும் பெருமானே. (உசு)

பொய்யாகு மெய்யில் வேற்கும் புருட்டையே
கைபா மலகமெனக் காட்டும் பெருமானே. (உடு)

உளைமறைய மூடி முனைவிலா மாயைக்
கனவிருணைக் காணைன்று காட்டும் பெருமானே. (உசு)

கண்ட விருணைக் காணுதே யவ்விருணைக்
கண்ட வறிவெவந் காணைன்று சொன்னானே. (உன)

கண்ட வறிவுதைனைக் கொண்டுன்னைக் கண்மறைத்த
பண்டை யிருணைக் பார்த்துக்கா ணைன்றுனே. (உசு)

கங்குலா மாயவிருள் காண்கிலேன் காண்கின்ற
தெங்கு மற்றவென் றிசைக்கவிடைந் தானே. (உகு)

சாதமா மிவ்வடல நானல்லேன் சான்றுகும்
போதமே நானென்னப் போதிக்கும் போதகனே. (உடு)

வரணவு மிஞ்ஞாலத் தோற்ற நிலையிறுதி
காரணங்களுண்படி காட்டும் பெருமானே. (ஈ)

பானறிகை யாலே யறிவ நறிவதல்லே
னுன்றிவ எகுமென காட்டங் தருவானே. (ஈ)

ஈரங்கு மறிவுருவஞ் சாக்கியமா மிச்சகுழு
தோன்றுத வண்ணங்கு சொருகுவித்த தோன்றுவே. (ஈ)

இருந்த விருப்பினையும் யான்றிவ தின்றித்
திருந்த விருக்க வருள்செய்த தேசியத்து. (ஈ)

அந்த வூபாதி யுனக்கான வட்பரிசே
யிந்த வூபாதி மிழைக் கெள்ளும் பெருமானே. (ஈ)

தான்சகுத்தைக் கண்டுக் தனைக்கண்டுக் தான்மறந்து
மூன்றெயவத் தைமுன் றுண்டித்தற்று மென்றுத்தே. (ஈ)

அழுந்த விருந்த விருப்பாரா லதுவிட
பெழுந்திருந்த தாரா வியம்பிக்கா ஜென்றுத்தே. (ஈ)

வல்லிருண் மூடி யறியேன மற்கடத்தைப்
பல்லிவரி கண்டு பதைப்பித்த பண்பனே. (ஈ)

பதையாத வண்ணம் பரந்துடையைக் காட்டிச்
சிறைபா விருணைச் சிறைவித்த சேவகனே. (ஈ)

விட்சி செலவின்றி வேற்றின்றி விண்முதலாக்
காட்சியுங் கண்ணுக்கக் காலுங்கண் டநதானே. (ஈ)

கண்டகண் ஞோலே கடலுலகும் பாதலமு
மண்டமு நேராக வயிர்துசெய்த வண்ணலோ. (ஈ)

உகிள்பதிதல் ஸாமு முணர்வன் துணர்வை
மதிப்பதுவும் விட்டுநீ வாளாவி ரென்றுனே. (சு2)

நாற்றஞ் சுவையொளியூ ரேசையெலா ஸாட்டமெனுக்
தோற்றமுங் கானுதே சும்மாதி ரென்றுனே. (சு3)

சித்தசித் திசத் திரிவிதமுங் தீர்ந்தபா
முத்தலைக்கு முற்பத் தயுமிதுவே யென்றுனே. (சு4)

மும்மைப்பாழ் தீர் மொழியா மொழியாலே
நம்மைப்பா ரென்று நவிலும் பெருமானே. (சு5)

அபாவபா வங்கனுக் கப்பாலாப் நின்ற
சுபாவமாங் தன்சோதி சொல்லாமற் சொன்னுனே. (சு6)

இவ்வா றறிந்தபிரி சென்னவொன்னு வின்பத்தைச்
செவ்வாய் மலராமற் செப்பும் பெருமானே. (சு7)

ஆனந்த வெள்ளமெனோ தங்கைக் கணியாக
மேரன்தன் னுலே மொழியும் பெருமானே. (சு8)

ஆட்டின மாயக்கூத் தெனன வகத்துள்ளே
கூட்டெனை ஞானக்கூத் தாட்டிய வித்தகனே. (சு9)

செல்ல லறுத்த கிவப்பிர காசனே
தொல்லை மறைதேர் சொருபா னந்தச்சடரோ. (சு10)

சேப்வந்த வானவருங் கானுத சேவடியான்
வாய்வந்த வாபுகழ் வாமும் பெருமானே. (சு11)

திருத்தாவாட்டு

முற்றிற்றய.

வினாக்கள்

சிவமயம்.

துறைமங்கலம்.

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

போம்மைய பாளையம்

சிவஞானபாலையதேசிகர்பேரில்

அருளிச்செய்த

தாலாட். ⑥.

காப்பு.

நேரிசை வேண்பா.

அவஞானம் போக்கி யருணஞான மாக்குஞ்
 சிவஞான தேவன் நிருமுன் - றவஞானத்
 தாலாட் டெலுந்தமிழூச் சாற்றுதற்கு நற்றுணையா
 மாலாட்டு மாழுகத்தன் வந்து.

நால்.

திருவருளா லென்னைத் தெரிவிக்க விங்குத்
 திருவருவாய் வந்த சிவஞான தேசிகனே. (5)

என்றுகித்த பூரணமா யின்பவறி வண்மையாய்
 சின்றபடி சிற்கு நிகழ்பிரம மென்றுனே. (2)

தன்சத்தி யாலாங் தலமங்க விங்கமென
வென்சத்தி பாதத் தெழுந்தருளிச் சொன்னுனே. (ஏ)

நண்பாகு மிட்டவிங்க நன்றும் பிராணவிங்க
மொண்பாவ லிங்கமா மோர்பொருளிங் கென்றுனே. (ஏ)

ஆசார லிங்கமுட ஞருங் குருவிங்கந்
தேசாரு மிட்டவிங்கஞ் சேர்ந்தாகு மென்றுனே. (ஏ)

அந்தப் பிராணவிங்கத் தாகுஞ் கிவலிங்க
மிந்தச் சரவிங்க மென்றசிவ ஞானியோ. (ஏ)

பாவலிங்கங் தன்னிற் பரமப் பிரசாதங்
தாவகன்ற மாலிங்கஞ் சார்ந்துவரு மென்றுனே. (ஏ)

உகாங்க மேயாகு மின்பத் தியாகாங்கம்
போகாங்கம் யோகாங்கம் போற்றியறி யென்றுனே. (ஏ)

பத்தனுமா யேசனுமாம் பன்னுங் தியாகாங்க
முப்த்துணரி ஜென்ன வுணர்த்தும் பெருமானே, (ஏ)

பிரசாதி யோடு பிராணவிங்கி யாகு
முரைசாரும் போகாங்க மொன்றென்று சொன்னுனே. (ஏ)

சாற்றுமியோ காங்கஞ் சரண னயிக்கியனும்
போற்றிச் காணென்று போதித்த தேகிகனே. (ஏ)

அங்க எவ்விதமு மந்தாவ லிங்கமொடு
தங்கு மெனவெனக்குச் சாற்றும் பெருமானே. (ஏ)

விழுங்கல் பருகலொடு மெல்லலா சார
மொழுங்கிற் குருசிவமு முற்றிடுமிங் கென்றுனே. (ஏ)

சோகிய லேகியமுஞ் சொன்ன விவர்ந்திவு
மேகியறும் பின்றுண் நிலிங்கத்து மென்றுனே: (க)

இந்தக்கா யார்ப்பணக் விட்ட-விக்கத் தென்றெலக்குப்
சந்தப் படவுரைத்துத் தந்தசிவ ஞானியோ. (க)

பேடமிடை வட்டம் பெருங்கோ முகஙள்
மாடலு. உ கோளகமா சாராதிக் கென்றுனே. (க)

நாற்றுஞ் சுவையுருவ ஸ்தூ நேஷிகிலைறவு
நாற்றுஞ் சுடிவிங்கஞ் சாருமீனச் சொன்னுனே. (க)

வேர்முதலாங் கந்தம் விளக்கு மரமுதலாங்
கூர்மணமா சாரக் குருவினிலா மென்றுனே. (க)

தனிராதி கந்தமுகை தான்முதலாங் கந்த
மொரிரார் சிவசரத்தி னுற்றுமிங் கென்றுனே. (க)

காய்முதலாங் கந்தமெலாங் காசில்பிர சாதத்துந்
தூய்மலீமா விங்கத்துஞ் துன்னுமெனச் சொன்னுனே. (க)

மதுரங் துவர்கார்ப்பு வண்புளிகைப் பெல்லாஞ்
சதுரென் றிருத்தியவா சாராதிக் கென்றுனே. (க)

பொன்மைவெண்மை பச்சைமாஞ் சிட்டபோ தங்கஜோலா
நன்மையவா சாராதி நண்ணுமென்ற நாயகனே. (க)

வண்மைமென்மை வெம்மைதண்மை வாய்ந்த மிசிரமெலாஞ்
சின்மையவா சாராதி சேர்ந்துகொறு மென்றுனே. (க)

கஞ்ச நரம்புதோல் கண்டகுழ லாதியோஸி
யஞ்சொலிவை யெல்லாமல் வாறுமுறு மென்றுனே. (க)

மணமுதலா அமந்து வனக்சிறைவெல லாமு
நனுமுறையா சாராதி நாடிலெனச் சொன்னுனே. (உடு)

இம்முறையா ஒரு மிலங்குகர ணார்ப்பிதமென்
றெம்மறிவு கொள்ள வியம்புசிவ ஞானியோ. (உசு)

தொட்டறிந்திங் கொன்றைத் துணிக்து நுகர்ந்துமகிழ்ச்
திட்டமெந்து நிற்கு மிலிங்கங்க வென்றுனே. (உடு)

குறுமிலை யாவினுமிக் கொள்கை பெறுமிலிங்க
மேறு மிரட்டுநாற் றெட்டாகு மென்றுனே. (உசு)

உருவஞ் சுவைநிறைவா போங்கர்ப் பிதங்கண்
மருவுஞ் திறஞ்சொன் மயிலை மலைவிளக்கோ. (உசு)

சுத்தசித்த மோடுபிர சித்தமெனத் தோன்றுடுபா
சுத்தமுத்த மாக்குபிர சாதமரு ஞையகனே. (உடு)

அங்களிங்க சுத்திபத்தி யத்தமுக வர்ப்பிதசே
டங்களிலை யட்ட சயிலமெனச் சொன்னுனே. (உக)

குசித்த மழிந்து குடும்பனோய் மாற்றுஞ்
குசித்தமதி லாசாரங் தோன்றுமெனச் சொன்னுனே. (உடு)

குபுத்தி யழிந்து குருநெதியி னிற்குஞ்
சுபுத்திதனி னிற்குஞ் சுடர்க்குருவிங் கென்றுனே. (உங)

ஆங்கார மில்லா நிராங்கார வத்தமதி
னீங்கா திலகு நிகழ்த்துசிவ மென்றுனே. (உச)

கமன மழிந்து கறையற்று னிற்குஞ்
சுமனமதி னின்றிலகுஞ் தாயசர மென்றுனே. (உடு)

மெய்ஞ்ஞான மாகி மிஸிரும் பிரசாதன்
சஞ்ஞான வத்தமதிற் ரேண்றுமெனச் சொன்னுள்ளே. (ஈஸ)

தற்பாவ நீங்கித் துணிவுபடு மத்துவித
சற்பாவ மாவிங்கன் சாருமெனச் சொன்னுள்ளே. (ஈஸ)

அதார பீடங்க ளாறினுமவ் வாறிலிங்க
மீதாக வைத்து விளங்கச்செய் வித்தகுளே. (ஈஸ)

ஆறு முகங்களுமவ் வாறுசா தாக்கியழு
மாறு வருணமுமா மாறிலிங்க மென்றுள்ளே. (ஈஸ)

பத்தனெநி மாயேசன் பார்ப்பரிய வாசார
மெய்த்தகுரு நான்கும் விளக்குகுரு வென்றுள்ளே. (சுத)

பிரசா தியுமப் பிராணவிங்கி தானு
முரைசால் சிவசரமு மோங்கிலிங்க மென்றுள்ளே. (சுத)

ஒழிந்தவங்க விங்க மொருநான்கு நம்பா
வெழுந்தருளுஞ் சங்கமமென் றின்பங் தருவானே. (சுத)

உருவ முருவருவ முற்றறிதற் கெட்டா
வருவமென தின்றிமீவ் வாறுமெனச் சொன்னுள்ளே. (சுந)

மாசதரு தூலாதி மானவிஜ வாதியே
யாசி றியாகாங்க மாதியா மென்றுள்ளே. (சுந)

விரிந்தன வெலாழும் விரிந்தமுறை சென்றே
யொருங்கியங்க விங்க வுபயமா மென்றுள்ளே. (சுந)

கடத்தி னுபாசியா காயழற்ற வாபோ
லுத்த வுபாதியா லங்கவிங்க மென்றுள்ளே. (சுந)

தங்கு மிலிக்கமாங் தற்பதமத் தொம்பதமே
யங்க மரிக்கிய மசிபதமென் றண்டானே. (சன)

அக முபிர்துரிய னுய்னின்ற போதமைத்தான்
சோகமனத் தானுகத் தோன்றும் பெருமானே. (சஷ)

அமைத்தபரஞ் சுத்தத் தசத்தமதிற் சீவன்
ஸமப்பகுதி யிற்றேன்றுங் தத்துவங்க ளென்றுனே. (சக)

விரஞ்சன குனியமா நிட்களத்திற் சித்து
வாருஞ்சட்டர்சின் னுதாதி வாய்ப்பவெனச் சொன்னுனே. ()

மூலசித்து நாதாதி மூன்றும் புணர்த்தாகு
மாலகற்றுஞ் சோதிமய மாலிங்க மென்றுனே. (இக)

அகராதி மாலிங்கத் தாயியவை கூடித்
தகவா மோங்கரீர சதாசிவமா மென்றுனே. (இஒ)

அந்தச் சதாசிவத்தி ணைம்முகத்து மைம்பூதம்
வந்துற் றிதபத்தான் மாவருமிங் கென்றுனே. (இங)

அப்பூதம் பஞ்சி கரித்திருபத் தைந்தாகி
மைம்பூனு மான்மாவை மன்னியிடு மென்றுனே. (இச)

ஆணவத்தான் மூடனு மாருமிர்க்கு முன்னிணயான்
மாண வளிக்குமிறை மாயைவடி வென்றுனே. (இஞ)

மேலைவினை யாலுமுலு மெய்யுமிர்க்குப் பாகமலக்
தாலமுறச் சுத்தக் கரணமா மென்றுனே. (இக)

கூறுமனச் சுத்தமூறக் கொண்டுபிண்ட நாமத்தை
நூது தலநெறியு நோக்குமெனச் சொன்னுனே. (இங)

கிரியைமன பாவங் கிடைப்பரிய ஞான
மருவிசிடா தங்கம் வயங்குமெனச் சொன்னுளே. (நுஅ)

ஞாதிருவி நின்றறியு ஞானஞே யங்களுமற்
தேதமற வென்று மிருந்தபடி வைப்பானே. (நுக)

வானேத்த வென்று மருவற் கரியபத
நானேத்த நல்குசிவ ஞானகுரு தேசிகனே. (ஈஒ)

மிடியற் கெளிது விழியற்ற பொன்போ
லடியற்கு வந்திங் ககப்பட்ட வாரமுதோ. (ஈக)

கயிலைமலை மேஷங் கடைப்பிடியற் சீர்சான்
மயிலைமலை மீதிங்கு வந்தமர்ந்த மாமணியோ. (ஈஉ)

எல்லங்க கலையுணர்ந்து மெய்தாப் பொருளையொரு
சொல்லாற் றிகழ்த்துதற்குத் தோன்றும் செருமானே. (ஈஞ)

சௌங் திகழ்த்துமதிச் சின்னமின்றி யும்படியோ
கோளஞ் சிவமெனவுட் கொள்ளுமருட் குன்றமோ. (ஈச)

மண்களிக்க நாயேன் மனங்களிக்கக் கண்டுகொண்டு
கண்களிக்க வந்த கருணைப் பெருங்கடலோ. (ஈஏ)

சம்பந்த னன்றெருநாட்டானுண்ட பானஞ்
வெம்பந்த நீக்க வினிதமுது செய்தானே. (ஈஈ)

வேண்டிவவெல் லாழுமாம் வெண்ணீ றளிப்பதற்குத்
தீண்டு மலர்க்கைச் சிவஞான தேசிகனே. (ஈஞ)

இம்மை மறுமை யிரண்டும் பெறவெமக்குச்
செம்மைதர வந்த சிவஞான தேசிகனே. (ஈஅ)

- அரசமய மன்றி யகங்களித்தெஞ்சு ஞான்றும்
பரசமய மும்பணியும் பங்கயப்பொற் ஞானே. (எக)
- தானபங்க னென்னுமதன் றன்னுணை யைக்கடந்து
மானபங்கம் பண்ணும் வலியொன் றடையானே. (எஞ)
- அறியா தெஞ்சுஞா எறையினுமவன் பாசஞ்
செறியா தருஞுஞ் திருப்பே றுடையானே. (எக)
- பூதமுத லெல்லாழும் போக்கியவற் றுண்மறைந்து
ஞாதிருவா மென்னை நயந்தறிவித் திட்டானே. (எஞ)
- எங்கைதசிவ சாதனங்கட் கெல்லாங் திருநீறு
முந்தியதென் றுண்மை மொழியும் பெருமானே. (எக)
- உருத்திரனே யையமிலை யோருருத்தி ராக்கக்
தரித்தவ னென்றைமக்குச் சாற்றும் பெருமானே. (எச)
- ஒண்மறையின் கண்ணை முருத்திரமவ் வஞ்செசமுத்துக்
கண்மளியென் றையமறக் காட்டு மருட்கடலோ. (எஞ)
- அருவாகி நின்றசச்சி தானாந்த வீசன்
குருவாகித் தன்னைக் கொடுக்குமெனச் சொன்னுனே. (எக)
- பரம சிவமெனவும் பண்டைமறை போற்றும்
பிரமமென வும்பேர் பெறுமினிங்க மென்றுனே. (எஞ)
- திரஞ்சரமென் நீசன் நிருவரு விரண்டு
பரஞ்சரமென் ரேநும் பவளவா யண்ணலோ. (எஞ)
- அங்கம் புளைவோ ன்டிப்புனலல் ஸதுபவப்
புங்கங் கழுவப் படாதென்று சொன்னுனே. (எக)

அந்தக் கரணத் தமுக்கறுப்ப தெங்கள்பரன்
சந்தப் பிரசாதன் தானென்று சொன்னுள்ளே. (அ)

தருணமதிற் சிறுந் தனிவிழிகாட்டாமற்
கருணை குடியிருக்குங் கண்களொடு வந்தானே. (ஆர்)

எருருந் தான்வா யிடமேற் காசியுந்தென்
அருரு மம்பலமு மாக்குசிவ ஞானியோ. (ஆர்)

தன்பாத தாமரைதோய் தண்புனலே கங்கையாய்
வன்பாச நீக்க வழங்குசிவ ஞானியோ. (ஆர்)

மண்படைத்த நான்முகனூர் மானுடர்த மொண்முகத்திற்
கண்படைத்த பேறுபெறக் காட்டு முருவானே. (அசு)

ஆர்க்குங் கொடுனோ யனைத்துங் கடைக்கண்ணூற்
நீர்க்குங் கருணைச் சிவஞான தேசிகனே. (அடு)

செப்ப முறவெனது சிங்கைவிட்டாகையெனுங்
குப்பை துகைத்துக் குடியிருக்க ஷல்லானே. (அசு)

தன்னையரு எாளனெனுங் தன்மை யுலகறிய
வென்னையடி யாரோ டெழுந்தருளிக் காத்தானே. (அன)

மெய்த்த வறிவாம் விளங்குகதை யொன்றெடுத்துத்
தத்துவமா மட்கலத்தைத் தாக்கும் பெருமானே. (அசு)

வழுவின்றித் தன்மா வளியுலக மேத்த
மழுவின்றிப் பாவழுமரமெறிய வந்தானே. (அசு)

இணையாது மில்லா விடர்ப்பலவே லைக்குப்
புணையாக வந்தருளும் புண்டரிகத் தாளானே. (கூ)

ஷன்னே வுமிரோ வயிர்க்குமிரோ வானந்தத்
தேசிகே வழுதோ சிவஞான தேசிகனே. (காக)

அண்ட முழுது மனுவிற் சிறியவாக்
கொண்ட பெருமைக் குணக்குன் றளையானே. (காங).

எங்கண் மலவி ருநுக் கீண்டு மயிலைமிசைச்
செங்கதிர்போற் ரேன்றுஞ் சிவஞான தேசிகனே. (கங)

அற்பகலு மாரு தரணடியார்க் கீதலுறுங்
கற்பகமாய் வந்துதிருக் காஞ்சிநக ருற்றுனே. (கச)

குண மருள்வசவன் பூண்டசர பூசையன்று
ாணு வெமக்கின்று காட்டுசிவ ஞானியோ. (கரு)

விருப்புவெறுப் பின்மை விளக்கவென்புன் சொல்லைத்
திருப்பதங்கொள் கின்ற சிவஞான தேசிகனே. (கசு)

பொறியூடு செல்லுமனப் போர்க்களிற்றைத் தன்றுட்
டறியூடு நிற்பத் தனைந்தசிவ ஞானியோ. (கவ)

பாடியுந்தன் சீர்த்தி பரவியுந்தன் பாதமலர்
குடியுமிக் காலங் தொலைக்கவருள் செய்தானே. (காம)

பொய்ம்மாயை யென்னும் புவியின்வாய்ப் பட்டேனைக்
ஙைம்மாறி லாமற் கருணைகொடு மீட்டானே. (கக)

பத்தியுந்தன் பங்கயப்பொற் பாதமே பாடுகின்ற
சித்தியுந்தங் தாஞஞ் சிவஞான தேசிகனே. (கஹ)

சிவஞானபாலையதேசிகர் தாலாட்டு

முற்றிற்று.

ஏ

வெலுப்பிலுடைனை.

சிதம்பரசுவாமிகள்

அருளிச்சேய்த

த ர ல ட் ⑥.

[திருட்போரூர்ச் சந்திதிமுறையி இள்ளது.]

காப்பு.

நேரிசை வேண்பா.

கனகவரை யிருபாற் கங்கைவழிந் தாங்குக்
 கனகருளை யேமதமாக காட்டுங் - கனகவரைக்
 நோதன்ட னீண்றதிருக் குஞ்சரத்தைக் கைதொழுவார்
 திதன்டார் சேர்வார் திரு.

நால்.

டுமாது நாமாது போதசுக மாமாது
 தாமேவு போரூர்ச் சரவண நாயகனே. (1)

மாஸிக்க மால்வரைமேன் மன்னுசெக்கர் வானமென
 வேணிப் பிராண்றேளின் மேவுஞ் சிறகுருந்தோ. (2)

உலகின்ற மாதா விதனியபால் கருச
 மலர்வாய்க் காறு மணக்கின்ற வான்குருந்தோ. (ந)

பெண்ணுய்ந்த கற்புப் பிடியும் பினைமானுங்
கண்ணுரக் கண்டு களிக்கவரு கற்பகமோ. (ஷ)

நீலமயில் வாகனனே நெட்டி லைவே லாயுதனே
கோலசிறை கோழிக் கொடிபடைத்த சேவகனே. (ஷ)

ஆறிரண்டு தோளானே வாறு முகத்தானே
தேறுமறை கொஞ்சஞ் சிறுசதங்கைத் தாளானே. (ஷ)

மகுடங்க ளாறு மணிக்குழமைக் ரீராறுங்
திகழ்க்கடக் மீராறுஞ் சிலம்புங் தரித்தானே. (ஷ)

சுடைமேற் பிழையைமுந்தா றன்னூற் பினித்தணிச்து
ஷிடையான் மடிமேல் ஷிளையாடு மாரமுதோ. (ஷ)

செஞ்சதங்கை கொஞ்சச் சிறுகிங் கிணியாடக்
கஞ்சமலர்த் தாஞ்சுமையாள் கண்களிக்க வந்தானே. (ஷ)

அய்மா ரஹவர்களு மம்பிகையுங் கங்கையின் னுஞ்
சேயேயென் ரேந்திச் சிரமோந்து கொள்குருந்தோ. (ஷ)

கானக் திரிவேடர் கன்னிகைக்காகப் பரண்மேன்
ஞானங்கமழ் பாத நல்னவைத்த நாயகமோ. (கக)

புராரிசிறு வாவென்னப் பூவுலகங் காக்கு
முராரிமரு காவென்ன முன்வந்து னின்றுனே. (கக)

அமரா பதியி லமரரெல் ளாஞ்சுழந்து
தமராகி வாழ்த்தவெள்ளைத் தந்திமேல் வந்தானே. (கக)

அண்ட மனந்த மருஞ்ருவி னின்றிலகக்
கண்டமரர் போற்றத் கனகவரை னின்றுனே. (கக)

- தவழுனிவர் தேவர் சயசயவென் ரேத்த
நவவீர ராமணிக்கு நடுவிருந்த நாயகமோ. (கடு)
- பொதிய முனியகத்துப் பொங்குமிரு ணீங்க
னிதியு மறியா விளாக்கேற்றுந் தேகிகனே. (கஷ)
- அருணகிரி நாத னருந்தமிழ்நாற் கீரண்
கருணைபெற வோதுங் கணிமாலைத் தோளானே. (கஞ)
- பிரம னறியாப் பிரணவத்தி னத்த
மரனுர் செகிகுளிர வன்றுரைத்த சங்குருவோ. (கஷ)
- அரிவைமுரு காவென் றழைக்குமுன்னே வந்து
கரமுதகி நின்ற கருணைப் பெருந்தேவோ. (கங)
- வேலைக் கலைப்பின்ற மேதகுபொய் யாமொழிக்குப்
பாலைக் கடையிதென்று பகர்ந்தபெரும் பர்வலனே. (உ.ஏ)
- தார்மார் பகனே சமரபுரி நாயகனே
சூர்மார் புருவத் தொளைத்தவடி வேலவனே. (உ.ங)
- குன்றமுங் கொக்குங் குரைகடலுஞ் சூர்மார்புங்
குன்றவடி வேலெறிந்த கொற்றவனே நற்றவனே. (உ.ஒ)
- சமரபுரித் தேவோ தணிகைமலைத் தேனே
வமரும் பழனிமலைக் காணமணி விளாக்கோ. (உ.ஒ)
- சீரைவாப் முத்தோ திருப்பரங்குன் றத்தரசோ
யேரகத்தி லென்று மிருந்தபெரு வாழ்வோ. (உ.ஒ)
- பழமுதிர் சேஷைப் பரனே குறிஞ்சிக்
கிழவனென எல்லோர் கிளக்கும் பெருமாளோ. (உ.ஒ)

உங்கப் பலகைத் தமிழூர் புலவோர்க்குப்
பங்கப் படாமற் பகர்ந்தபெரும் பாவல்லே. (உ.ஏ.)

நாயினேன் செய்பிழூக ண்டா தெனதுளமே
கோயிலாக கொண்டு குடியிருந்த மெய்ப்பொருளே. (உ.ஏ.)

வானவர்கும் போருரை வந்தடைந்த பேர்க்கெல்லா
மோனசுகங் காட்டி முத்திதருந் தேசிகலே. (உ.ஏ.)

உள்ளத் திமிர மொழித்துச் சிவானந்த
வெள்ளத்து என்பர் விளையாட வைத்தானே. (உ.ஏ.)

அரனேடு வந்தம்மை யளித்தவள்ளப் பாலைப்
புரைதீர வுண்டவரைப் போதமுறக் கண்டானே. (உ.ஏ.)

பொற்றுளம் பொற்கின்னம் பொற்பார் சிவிகையொடு
நற்றரளப் பந்தரையு நம்பார்கையிற் பெற்றுனே. (உ.ஏ.)

மதுரைச் சமனை மதகரிக ளோல்லாஞ்
சிதற்றத் துரந்த சிவசமய கோளாரியோ. (உ.ஏ.)

மயிலைகர் தண்ணில் வன்னியடு மென்பைக்
குழிலை நிகருமொழிக் கோதையாய்ச் செய்தானே. (உ.ஏ.)

ஏச்சா புரத்தி லனந்த முயிறையெல்லாம்
முச்சோ ஊங்கடந்த பேரின்பம் வைத்தானே. (உ.ஏ.)

வந்தோர் பிணிதீர்க்கு மாமருந்தோ வன்பருக்குச்
சந்தோட ஸ்குஞ் சமரபுரி மாநிதியோ. (உ.ஏ.)

தாயோ தமரோவன் றுதையோ சற்குருவோ
தேயாக் கருணைபொழி தென்போரி வேலவனே. (உ.ஏ.)

முத்தோ ருவிசுமோ மூதொளிமா யிங்கமோ
சித்தோ தென்போருங் சிவானந்த வாரிதீயோ. (ஈ)

பாலோ ரெக்தேனே பழமோ பழமறையோ
மேலே : ; புகழ்போருங் விற்றிருந்த பரத்திரனே : (ஈ)

ஆன்னமோ பைங்கினியோ வம்பிகைக்கண் இறுக்கினிய
சொன்னமோ போருங் சுகழரண வொளியோ. (ஈ)

ஞானக் கரும்போமெய்ஞ் ஞானுனந்தக் கட்டோ
தான்ற ஸுர போற்றுஞ் சமரபுரித் தண்ணளிதீயா. (ஈ)

என்றங்கே தாலாட்டி யெல்லோர்ந் ரிங்பழுற
ங்ருறுதோ செய்யுமெங்க ஞுதவ்போ ருதிறையே. (ஈ)

சிதம்பரசுவாமிகள் தாலாட்டு

மு ற் ஸி ற் ய.

८-

ஹரි� ඩම්.

පෙරුමාල් තාලාට්ටු

ඣ නු ම

ශ්‍රී රාමර් තාලාට් ①.

කාප් ५.

පෙරාන අයෝත්තිප පෙරුමාලීත් තාලාට්ටාස්
සිරාර කුරුකෙයාර්කොන් සේවයික්ල් කාප්පාමේ.

ත්‍රාල්.

අන්තර්මර්ක කාක බෝත්තියෙනුම පට්ටණාත්තිල්
සෙන්තර් රවතරිත්ත තිරුමාධිස් සොන්නුරෝ. (क)

තෙල්ලුතමිදු කිකාන්ටාට්ස් සිරාර තේරුත්ත්‍රිග්‍රුප
මිල්ලාවිටාය් තීර්ත්ත පෙරුමාලීස් සොන්නුරීරා. (ख)

කාව ලුහියක් කරුතිලිංක තානුෂ්‍යිය
ආව රුත්ත් පිරින්තු ආවෙළඹක යාන්ටාලො. (ඇ)

කරුතලර්ක්ල කාලලො කන්නුර්න්ත කත්පක්මො
පරිවාශාය තායාර්ක්‍රුප පාර්ක්‍රුමාය සින්ගුලො. (ඈ)

விராதி விரனே வேந்தர்கு டாமணியோ
சிராம னென்னுங் திருகாமம் பெற்றுனே. (ந)

பேராற் பெரியவனே பேருலகை யான்டவனே
சிரார் சிறப்புடைய செங்கண்முகின் மேனியனே. (ஞ)

குவலயத்தோர் கொண்டாடக் குடுமிப் பிராயத்தே
தலமுனிவன் சொற்கேட்டுத் தாடகையை யெய்தவனே. (எ)

மாசிலா முத்தோ மணிவயிரத் தோளானே
கோகிளனுர் வேள்விக் குறைதவிர்த்த கொற்றவனே. (அ)

அரியகுடுக் கரசோ வாடவர்க்குட் போரேரே
பெரியதொரு சிலையைப் பெண்வடிவு செய்தவனே. (க)

அலைகடல்குழ் வையகத்தே யாங்க்கு மசைக்கவொண்ணுச்
சிலையைவல்ளோ யக்குனித்துச் சிதைமணங் செய்தவனே. (கா)

தாதைதன் சொற்கேட்டுத் தாமமுடி ருடாமல்
சிதையுடன் கானகத்தே சென்ற பெருமானோ. (கங)

சித்திர கூடத்தே சேர்ந்து பரதனுக்கு
பத்திசெய்ப் பாதுகையும் பாரசு மீந்தானே. (கஞ)

தாமமணி மார்பனே தம்பிதுணை யுள்ளவனே
மாமுனிவர்க் கெல்லாம் மனக்கவலை தீர்த்தவனே. (கஞ)

தாக்குடனே பேசுந் தனக்கடங்கா குர்ப்பநகை
முக்கரிந்த சேவகற்கு முன்பிறந்த சேவகனே. (கஞ)

தன்மாயை காட்டித் தையலுள்ள மாலாக்கும்
பொன்மாளின் பின்போன புண்ணியனைச் சொன்னுரோ. ()

ஏக்கா னகத்தே யணிமயிலைத் தேடுதற்குச்
உக்கிரீ வன்றனுடன் தோழமையைக் கொண்டானே. (கஈ)

கோல மதகளிறே கொற்றவர்தம் போரேரே
வாலிதலைக் கொல்லவொரு வாளியெய்த வல்லவனே. (கங)

ஆழி கொடுத்தே யனுமானைத் தாதனுப்பி
வாழு மிலங்கைகள் வழிபார்த்து சின்றானே. (கஅ)

இருங்கடலைத் தாண்டி யிலங்கைகள் திரும்பித்
திரும்பியனு மானுரைக்கச் சிறைசெயல் கேட்டவனே. (கக)

வானரங்க ளொன்று மகாசேனை தன்னுடனே
தானிலங்கை வேறறுக்கத் தண்டெடுத்த சேவகனே. (க.ஒ)

ஆடல்பெரிய விரியனே வண்டிருடி கொண்டவனே
கடல்களங்க மூன்றுள் கண்வாங்குஞ் காவல்ளே. (க.ஏ)

துலங்கும் பெருங்கடலைத் தூர்த்தேறி பய்புறம்போம்
இலங்கைகர் கண்ட விராகவணைச் சொன்னுரோ. (க.ஒ)

கொக்கரித்து வானரங்கள் கூத்தாட வெத்திசையும்
அக்கடலைப் பிண்ணிட டரக்கர்பதி புக்கவனே. (க.ஏ)

ருண்றுபோல் வந்த கொடியதொரு ராவணனை
இன்றுபோம் நாளைவா வென்ற பெருமாளோ. (க.ஏ)

சிரரக்கர் சேனையெல்லாஞ் சென்றுடும் போர்க்களத்தில்
வேறறுத்துத் தேவர்கிறை மீட்ட பெருமாளோ. (க.ஏ)

நா? யரக்கர்பதி னுலா யிரவருடன்
கூட்டவரும் ராவணனைக் கொன்ற பெருமாளோ. (க.ஏ)

పత్తుమనీ మృథాయం పత్తిరణ్ణు తిణ్ణిటాన్నం
తత్త్విషిధ వెప్పత తటమెపరియ చోవకిల్లు. (ఉప)

ఘృణంమనిత తేగ్రుం పొణునీలంతక మానకగ్రుం
మెణ్ణిమవను రమపి విప్పిటనుతుక కింతవల్లెను. (ఉప)

మట్టతిష్ఠతార్ చిత్తాశిరై మార్హరియవా టణ్ణెన్నెందుం
శట్టముట యయోత్తికాక్ శారంతరాస చెంతవల్లెను. (ఉప)

శ్రీరామ రామణై చిత్తాశిరై మీట్టవల్లెను
పోరాం పెరియవల్లెను పెరులకై యాణ్ణటవాల్లెను. (కు)

చెంపముటను చేర్తతెత్తుత్త శ్రీరామర్ తాలాట్టె
ముప్పతుం కఱ్రవార్కణ్ లువులకై యాళువారో. (కు)

శ్రీ రామర్ తాలాట్టె

మ ఱ శ ఱ మ.

८

சிவமயம்.

முருகன் துணை.

ம-ா-ா-ஸி வித்வான் திருஙவ்வுளூர்
இராமசாமி செட்டியாரவர்கள்
இயற்றிய
திருப்பரங்கிரிக்

குமரவேள் தாலாட் ⑥.

காப்பு.

சேலாட்டும் பண்ணைத் திருப்பரங்கி ரிக்குகன்றன்
ரூலாட்டுக் கைந்துகரத் தந்திமலர்த் தாள்பணிவாம்.

நால்.

முமேஹம் வேதன் பொறிமார் பகன்சொலரன்
நாமேஹ நன்னுதற்கட் டோன்றுஞ் சடருருவோ. (६)

சீர்சேர் சுட்டப் பொறியைச் சென்சுட்டரோன் கையேங்கி
வார்சரவ ணத்தடத்தே வைக்க வளர்ந்தவனே. (2)

சிவனும்வெண் ஸீறிலங்கச் சேர்திலக நெற்றித்
தவள மதிசிகர்பூந் தண்முகமோ ராஞ்சே. (3)

ஶவலிலர வாறு முகமலர வோரா.ஏ
பாவையர்பா ஹட்டவுண்டப் பண்ணினிய ஸாயானே. (4)

பெற்றேர்கற் றேர்க்குப் பெருங்கருணை காட்டியன்பு
முற்றேங்க மேவுமியன் முந்காங்கு கண்ணுனே. (5)

எண்டருசீர் முத்தமிழ் ஸின்சவையைக் கொண்டருஞ்
குண்டலஞ்சே ரீரா.ஏ கோலவள்ளோக் காதானே. (6)

செயிர்தீர்மா ஸிக்கமணி சேரைம் படையாம்
வயிரமணித் தார்துலங்கும் வண்ணமணி மாபானே. (7)

மாலெனுமம் மானும்பொன் மர்ஜுங்கண் உண்மகிழுப்
பாலவினோ யாடல்செயும் பண்ணிருகைப் பெம்மானே. (8)

தம்பி முகன்புகழுச் சோதிவ ரத்நமணிச்
செம்பொற்றண் டைகளிக்குஞ் செந்தளிர்ப்ப தாம்புயனே. ()

தவா ரதர்முனஞ்செய் தக்கமகந் தோன்று
வெமார் தகரிவர்ந்து ஞாலம்வலம் வந்தவனே. (10)

உள்ளத்தன் பார வுமையாள் களபழுலை
வள்ளத் தமுதுதர வாங்கியுண்ட காங்கெயனே. (11)

காளின்மணிக் கிண்கிணிகள் கல்வெனநன் கோலமிட
வேது மரன்றனெண்டோ ஸேறியினோ யாடுமணனே. (12)

விந்தைபுறம் வேதன் மெளியச் சிறையிலிட்டுத்
தந்தைக்கோங் காரவுரை சாற்றுங் குருபரனே. (கா)

வேத நெறிதழைக்க வேதாக மஞ்செழிக்கப்
போதகன்செய் தோங்குபளி பூரணக்ரு பாநிதியோ. (கா)

முத்தேவார் வின்னேனர் முனிவரரெங் நாட்டவரு
மெய்த்தேவு வெங்றுநிதம் வேண்டுஞ் சிகாமணியோ. (கந)

நாஸா ரணம்பரவு நாரா யணியளித்த
வேலா யுதமேந்தும் வீரப்ர தாபமன்னே. (கக)

கொங்கவிழ்ம் ஸர்க்குழலார் கூர்க்கண வண்டுகள்பாய்
செக்கடப்பந் சுரிலங்குஞ் சீர்சேர் புயாசலனே. (கங)

கார்த்திகே யப்பேர்கொள் காவாலநி காத்திடெனச்
சீர்த்தியுறு மந்தணர்கள் சேவிக்கும் வான்பொருளோ. (கஅ)

இச்சைமிகப் பச்சைமயி லேற்யொரு மாங்கனிக்கா
யுச்சிதமா யோடி யுலகைவலம் வந்தவனே. (கக)

ஆலமங்த நால்லோர்க் கவிர்மெய்ந் நிலைகாட்டு
மேலவர்க்கு மேலாய் விளங்கும் குருமணியோ. (எங)

கண்மணியோ மேலாக் கருதும் பணிமணியோ
விண்மணியோ யோகியரும் வேண்டுஞ்சிங் தாமணியோ. (உக)

முக்கனியோ தேனே முதிர்திஞ் சுவையமுதேர்
தக்கவர்க் கேத்துஞ் சடாட்சரத்தின் சற்பொருளோ. (உங)

தத்துவப்பூங் கொத்தோ சத்தர்சிதம் போற்றுசித்தோ
தத்தர்வேய் முக்குள்க்கண்ணுதித்த வாணிமுத்தோ. ()

பண்ணேற்று மின்பாடு விட்டு நிராமாவனே
விண்ணேற்றுர் கருஷமனா வெட்சியணி யும்புயனே. (உசு)

வாளையளா வர்சு ஏட்டுக மாழுனிலை துவள்ளபிழச
ஞானவொளி வீசு வாளா மனிலீக்கோ. (உஞி)

ரொற்பிரக்கி சிரபூ . நீ சிலைமலை யேரகங்ரெங்
திற்பதிகுங் ரூட்டு அஞ்சித்தலமே வெம்பாறனே. (உசு)

கிளதியுஞ் செம்மீ ரா சிலைபுதித்து பைக்கதாடியா
னேர்வாந்திய முத்தமட்டெடு திவாகக் களஞ்சிப்பேரா. (உன)

எண்ணியபோ தூல்லா மெதிர்தோவ்றி வாழ்வமிக
நண்ணும் பழவரக்க ஈல்கும் தபாக்தியோ. (உஞி)

பத்தர்செய்த குற்றக்கள் பாரா துளம்பொறுத்துக்
சித்தியளித் தாலாஞ் சிலஞாவா தேகிகனே. (உசு)

எயுமடி யேன்ற னிடர் ஸ்த்தென் சித்தமுமேர்
கோர்லென வள்ளத்திற் கொண்டுறைச் சுக்கொழுந்தோ. ()

அக்ரம ரூரபத்ம னதி யசுராற
விக்ரமங்காட் டெவானலாரி லோண்டிமுய ராண்டகையோ. ()

தவஷிர மேவூரர் தம்மொடமர் செய்ய
நவஷிரர் குழந்தைகமா னின்றவனே. (உஞி)

வானூர்க் ரேசுனைடு வானவரும் வந்திறைஞ்சச்
சேனு பதியாகச் சேர்ந்தமார்செய் சேவகனே. (உஞி)

விரமிகு தாருகனேர் வெற்பாகக் கண்டுவைவேல்
சேராமற விட்டுத் தொளித்துவெற்றி கொண்டவனே. (உஞி)

ஆயிரத்தெட்ட் டண்டங்க எாண்டவிற்கு சூரபன்மன்
சாயக்கு றிட்ட சமரவடி வேற்கரனே. (ஈடு)

சூரா தியரொழியத் துங்கவடி வேல்விடுத்து
வீராதி வீரனென மெய்ப்போர்கொள் வித்தகனே. (ஈசு)

தியனெனுஞ் சூரபன்மன் சேவன்மயி லாகினின் று
தூய சரணிறைஞ்சித் தோத்திரிக்கக் காத்தவனே. (ஈள)

விசயமிகக் கண்டவண்டர் வேண்டவெள்ளோ யாரீன
யிசையும் பவனிவந்தங் கின்பருளுஞ் செவ்வேளோ. (ஈஅ)

விண்ணரசங் கற்பமைந்த யென்சுசியு மெப்ச்சரிய
பெண்ணரசொன் டெப்லப் பிடியைமனாஞ் செய்தவனே. ()

திருமுருகா வென்றெருபெண் கிந்தையிற்கிங் திக்கு
மருமையுணர்ந் தங்கை யளித்தாண்ட பூரணனே. (சுபு)

கற்றுணர்கக் கிரன் கவின்முருகாற் றுப்படைதூ
உற்றமண்த் தார்போ அவந்தருளு மொள்ளொளியோ. (சுக)

ஈாமன் மருமகனே மன்னன் றிருமகனே
கோமதிப ரங்கிரிவாழ் கோனும் பெருமகனே. (சுஷ)

பூண்பங் கயப்பதனே பூரணியி னற்சதனே
மாண்பமைப ரங்கிரிக்கண் வாழும்பா ரங்கதனே. (சாந)

சுகமாரு நற்றவனே தொல்கலைகள் வல்ல
தகுசீர் பரங்குன்றங் தங்குமெங்கள் கொற்றவனே. (சச)

தொழுஞ்சரர்சே னுபதியோ சொல்லருஞ்சீர் மேவுஞ்
செழும்பரங்கி ரிக்கட் சிவானந்த வாரிதியோ. (சுடு)

வானுறுதெய் வர்பிடிக்கும் வண்குறவர் பொற்கொடிக்குந்
தான் மழகனிலே தண்டுங் கொழுகொம்போ. (சு)

அன்பிற் புகழ்சொ லருணகிரி நாதர்தமக்
கிண்பமைநற் பேறவிக்கு மேர்ப்பரங்கி ரிக்காசோ. (சன)

வண்சிலிதா சித்திரம்பேய் மாமலடு கூன்செளிடு
துண்டுமை நிங்கியுய்யத் தூய்வரந்தக் தாள்பரனே. (சந)

என்னர் புகழ்ந்துரைக்கும் யாவர்களு மின்பழுறு
மங்ஞுக் திருவருள்செய் வண்பரங்கி ரிக்குகளே. (சு)

உத்தமமா ரெவ்வி ஞறைராம சாமிசொது
மித்தமிழ்கேட் டானு மிறைவனே கண்வளராய். (டு)

அருள்பரங்கி ரிக்குகன்று லாட்டைக்கற் ரேர்கன்
மருளகன்ஞா னந்திருவும் யாய்ந்துபெரும் பேறுறவார். ()

திருப்பரங்கிரிக் குமரவேள் தாலாட்டு

மு ற் ஸி ற் யி.

ஏ-

கடவுள்துணை.

ம-ா-ா-பு^{ரி} வித்வான் திருங்வெளூர்
இராமசாமி செட்டியாரவர்கள்
இயற்றிய

பிள்ளைத் தாலாட் ⑥.

காப்பு - வெண்பா.

பெரும்புகழ்கள் செங்கழுநீர்ப் பிள்ளையா ரெவ் னெஞ்
சஞ்சும்புகண பிடமுற லாலே - கரும்புகணி
கண்டாமிழுங் கைப்பக் கவிஞ்பிள்ளைத் தாலாட்டு
யாண்டமிழிற் பாடல் வரும்.

ஆண்டில் வருத் தாலாட்டு.

இராகம் - நீலாம்பிரி.

ஆராரோ ஆராரோ ஜாராரோ சீராரூ மெங்கள் சிரேமலையே ஆராரோ.

நந்தகுழம்புஞ் சர்க்கவரையு நாடிம் அழுதமும்போர்
சொற்கனிலாசெய் முத்தமிழோா துதிபதியே கண்வளராய். ()

தாப்பமார்கள் சீராட்டத் தொன்னார் தாராட்ட.
ஆயுமன்ற் தொட்டிலிலே ஏற்படுத்தேன் கண்வளராய். (2)

கிண்ணரி வாசிக்கக் கிவிக்குருடன் பூஜைகொஞ்ச
வண்ணமலைத் தொட்டிலிலே வாழ்வேலே கண்வளராய். (ஞ)

மாற்றுப்பார்ந்த தங்க வடம்பூட்டித் தாராட்டியு
போற்றி வளர்க்கவளர் புத்திரேன் கண்வளராய். (ஷ)

பவள வடம்பிளங்கப் பகர்முத்து மாலைத்தாங்க
நவமணிப்பூஞ் தொட்டிலிலே நராதிபதேன் கண்வளராய். (ஶ)

நீராட்டி யந்தி நிலாக்காட்டிப் பொட்டுமிட்டுச்
சீராட்டு மெங்கள் சிகாமணியே கண்வளராய். (ஊ)

வெண்ணிலு நெற்றி விளங்கவுங்கண் மைதீட்டி
நண்ண வளர்க்குமெங்கள் நாயகமே கண்வளராய். (எ)

தளதலெனுங் தண்டை சதங்கையொடு பாதசரம்
நளினமலர்த் தானிலங்க நன்மணியே கண்வளராய். (ஏ)

குஞ்சமணி பொற்சதங்கை கோலமுயர் பொன்னரெநான்
விஞ்சமொளி வீச விதரணனே கண்வளராய். (க)

வைய மதிக்கு மணிக்கடகம் பாட்டி தூடன்
கையிற்பொற் காப்புங் கவின்பெறவே கண்வளராய். (க०)

சிறுவிரலிற் பச்சை சிறந்தலையி ரம்பதிக்கப்
பெறுமோ திரங்கள் பிறங்கவே கண்வளராய். (கக)

எஞ்ச மிருபுறத்து மிலங்கிரு தலைப்பட்சி
கொஞ்சதல்போல் வங்கியுங்கை ருலவலே கண்வளராய். (கை)

சரப்பளிகல் வச்ரமணித் தாழ்வடமுத் தாரம்
திருப்பெறும்வண் மார்பிற் நீகழலே கண்வளராய். (கா)

காதில் வயிரக் கடுக்கனுயர் முருகும்
நீதமுடன் விளங்க நிதிபதியே கண்வளராய். (கச)

பங்காள தேசமுன்போய் பாட்டனார் கொண்டுவந்த
சிங்காரக் கொண்டை திகழலே கண்வளராய். (கதி)

கொற்றவருங் கண்டு குதுகலிக்குஞ் சுட்டிபிறை
நெற்றிதனின் மேவி நிலவலே கண்வளராய். (கச)

நிலையேழ்கொள் மாடமதில் நேருமணிக் கூடமதில்
நலமாக வாழு நரேந்திரனே கண்வளராய். (கா)

நாஞ்சுங் குலஞ்செழிக்க நற்சீர் மனைதழைக்க
வேளொனலே வந்ததவ மெய்ப்பேறே கண்வளராய். (கச)

பிள்ளைகளி தீர்க்கப் பெருக்கமுடன் வந்துதித்த
வள்ளலே திவ்ய மரகதமே கண்வளராய். (கா)

கொங்கென்று மாருக் குலமலர்ப்பூங் காவனத்தே
பொங்கழுடன் மேவும் புதுமலரே கண்வளராய். (20)

ஆக்கன்முதல் முத்தொழிற்செயற்புதனால் வந்தினசெகாள்
பாக்கியத்தி னுல்விளோந்த பாக்கியமே கண்வளராய். (21)

தாலமெங் கனுஞ்சீர் தழைத்தோங்க வேயுதித்த
பாலசுந் தரண்மகிழும் பார்த்திபனே கண்வளராய். (22)

ஆன்ரூர்க் ளெல்லாம் அனுதினம்வந் தாகிசொலத்
தோன்றுநித்ய கல்யாண சுந்தரமே கண்வளராய். (23)

வாடாத பூவே மதுகரஞ்சும் பைங்காவே
கோடாத புஷ்பரதக் கோவேநி கண்வளராய். (24)

விண்ணி லுறை தேவேந்த்ரன் மெய்குக்கங் தீர்த்தசுபர
மண்ணியன்போல் வந்த மதலீயே கண்வளராய். (25)

நேயமே யின்பே நிறைநேர் நடுகிலையோர்
ஞாயமே கண்ணே நரபதியே கண்வளராய். (26)

தாபலட் சணத்தோர் சதாநிதமும் வாழ்த்துஞ்
சுபலட் சணநிறைந்த தோன்றலே கண்வளராய். (27)

ஆரா வழுதே அதிமதுர முக்களியே
பேராரு மெங்கள்குலப் பேரரசே கண்வளராய். (28)

எத்தேசத் துள்ளவரு மெண்ணி மிகமதிக்கு
முத்தே பவளமென்வாய் முதல்வனே கண்வளராய். (29)

பூங்கா வனத்தளியே புலவர்புகழ் தண்ணளியே
பாங்காருங் தெய்வப் பசங்களியே கண்வளராய். (30)

சிந்தா மணியே தெவிட்டாத தெள்ளமுதே
நந்தா மணிவினக்கே நட்பேஙி கண்வளராய். (ஈக)

பொற்பா ரதிபதியே பூரண கலாமதியே
சற்பாத் திரர்புகழுங் தயாநிதிபே கண்வளராய். (ஈங)

கண்ணே கருணைக் கடலே யிசைக்குவிலே
பண்ணே யினிய பழமேடி கண்வளராய். (ஈங)

தித்திக்கருஞ் செங்கரும்பே சினிச் சருக்கரையே
எத்திக்கும் போற்றும் இலஞ்சியமே கண்வளராய். (ஈச)

கன்னல்விற்கை மன்மதனுன் கட்டழகைக் கண்டுவெட்கி
பின்னமுற்று ஞெண்கூப் பிரமணியே கண்வளராய். (ஈடு)

தாயாரும் டாலூட்டத் தங்தையுமே பக்கறுற
ஞயாக் கவலையென்ன வுத்தமனே கண்வளராய். (ஈசு)

மேவுமொரு நாளையிலே வேணபல வேளையிலே
குவி யழுவதென்னே கொற்றவனே கண்வளராய். (ஈஞ)

ஆம்ரலசொல் கேளர்மல் ஆம்பல்மலர் வாய்திறந்து
தேம்புவதேன் தெய்வ சிகாமணியே கண்வளராய். (ஈசு)

சற்றுபுவி யால்வெருண்டாய் துற்புதத் தால்மருண்டாய்
நெற்றியில்லவண் ஸீரிதுவே னிருபனே கண்வளராய். (ஈசு)

உரத்த புலியதையும் ஒண்புழைக்கை யாளையையுங்
துரத்திவிட்டேன் ஆரமுத சோமனே கண்வளராய். (ஈஞ)

பூகீன்யைநி கண்டு பொருமி யழுவெண்டாம்
ஈமற வோட்டிவிட்டே னின்னமுதே கண்வளராய். (ஈசு)

ஆண்பிள்ளைத் தாலைப்பிடிகள்

- அக்காள் அடித்தானோ அம்மான்மார் வைதாரோ
மிக்காகத் தேம்புவதேன் வித்தகனே கண்வளராய். (ந.2)
- நீரும் பெருவாழும்வி நினக்கென்ன சொற்றுழும்வி
நானும் வளமோங்கு நவமஸிலையே கண்வளராய். (ந.3)
- கட்டிக்கருப் பூரங் கனகதட்டி லேற்றிவைத்துத்
திட்டி கழிக்குமுங்கேன் தின்கரனே கண்வளராய். (ந.4)
- மெல்லியர்கை கால்பிடி.த்து மெல்ல மருந்தளிப்பார்
அல்ல துருமல் அருந்தவல்லே கண்வளராய். (ந.5)
- ஏட்ட முலைதிறங்கு மஸ்கையரும் பால்கறங்கே
இட்டமுட னீவா ரிரஞ்சித்தீமே கண்வளராய். (ந.6)
- தங்கத்தா லாலைக்கருந் தங்கத்து நைப்பரியும்
இங்கிதமின் ஞாரளித்தா ரிளங்கத்திரே கண்வளராய். (ந.7)
- பாட்டனூர் பாட்டியமே பலகாரங் கொண்டுவந்தார்
வாட்டமேன் சூடா மணியேநி கண்வளராய். (ந.8)
- தாம மலர்மாலை சரப்பாவியும் அம்மான்மார்
தாமதமில் லாதளித்தார் சற்குணனே கண்வளராய். (ந.9)
- சித்திரஞ்சேர் வேலைமிகத் தீர்க்கதங்கப் பாப்பாகம்
அத்தைமார் வாங்கிவந்தார் ஆதவனே கண்வளராய். (ந.10)
- எழுத பொன் னேலை யெழுத்தச ணியுமிந்தப்
பொழுதே தருவேன் புரந்தரனே கண்வளராய். (ந.11)
- பொற்சரிகைக் குல்லாவும் பொற்சரிகை யங்கிகளும்
நற்குடையுஞ் சொக்கரடி நல்குவேன் கண்வளராய். (ந.12)

அத்தை மகனும்வந்தாள் அத்தையார் தானும்வந்தாள்
மெத்த மகிழ்ச்சியுடன் விஜயனே கண்வளராய். (இங்)

வாச மலரெடுத்து வாசிகையா கத்தொடுத்து
நேசமுடன் மாமிதந்தாள் நித்திலமே கண்வளராய். (இங்)

மணங்கொள்பனி நீராட்டி மல்லிகைப்பூ மேற்குட்டி
யினங்க வளர்க்குமெங்க விளங்குருந்தே கண்வளராய். (இஞ்)

தாயாரு மன்புபெறத் தாதை யுளங்களிக்கச்
சேயாக வந்துதித்த ரெஞ்சுடரே கண்வளராய். (இங்)

ஐசைக் குயில்கூவ வுவங்துமயில் ஈத்தாட
நேசக் கிளிகள்கொஞ்ச நிலைவிளக்கே கண்வளராய். (இங்)

கக்கசீர்க் கற்பகமே சாதிறுறஞ் சண்பகமே
கெக்களிக்கு நற்சகமே கிஞ்சுகமே கண்வளராய். (இங்)

ஆராரோ ஆராரோ ஆணர்சே ஆராரோ
சீராரு மெங்கள் சிரோமணியே ஆராரோ.

ஆண்பிள்ளைத் தாலாட்டு

முற் றி றி யி.

‘க
கடவுள்நுணீ.

பெண் பிள்ளை தாலரட் ⑥.

இராகம் - நீலாம்பரி.

ஆராரோ ஆராரோ ஆரணங்கே ஆராரோ.

பேராரு மெங்கன் தவப் பெண்மணியே ஆராரோ.

குவிகழ் தெய்வர் புலவர்த்துதி மன்னுகந்த
சாமியரு னெண்ணவளர் சற்குணியே கண்வளராய். (க)

அவ்னைமார் சீராட்ட அழகுநல்லார் தாலாட்ட ரய்.
பொன்னின்மணித் தொட்டிழிலே பொற்கொடியே கண்வள
பண்ணுக் கிரைந்திலக்கும் பாவே செழுங்காவே
வண்ணமுயர் மாதாவே வாழ்வேநி கண்வளராய். (ங)

வானுட்சி மேவசரர் வந்திக்குந் தென்ம நுரை
மினுட்சி யின்கிருபை மேழுமின்னே கண்வளராய். (ஞ)

தூவுலகத் துள்ள பொருந்தநிசீர் மேலோர் சள்
ஆவாறுடன் வாழ்த்தும் அருந்தநியே கண்வளராய். (ஞ)

ஒப்பிலா தோக்கும் ஒளிர்ஜீவ ரத்தினமே
முப்பார்சொல் பெண்ணைமீமே மேகனமே கண்வளராய். (ஞ)

செம்பவள வாயார் தினமும் புழுங்குறைக்கும்
விம்பவள மேவும் விதுமுகத்தாய் கண்வளராய். (ஞ)

ஆமையங்கி வான்மிகையுடே ராஷ் மலைநினைத்து
றகையாங் தீயுமகிழுஞ் சம்பணியே கண்வளராய். (க)

ஒண்ணுறை நித்தராணி போதுரூபர் சர்வாவி
கண்ணன் மதிக்குதித்ய கல்யாணி கண்வளராய். (க)

பாதரசங் தண்டை பளைவனை நில்பதைத்தே
ரோநி பிழவினங்கச் சுந்தரியே கண்வளராய். (க)

அரசிலையைப் போலு மஹமந்த அன்றை
வழிராமலி சேந்து வயங்கலீவ கண்வளராய். (க)

பொற்காப்பும் பொற்கொலு சம் பொருந்து மலைவோயும்
விற்காலும் வக்கெயுங்கை மேவவே கண்வளராய். (க)

நத்தும் புலாக்குமலர் நாசியினும் பாவல்செனி
மெத்த வொளியிச விதரணியே கண்வளராய். (க)

நேங்குடுக முத்தார் திகழ்ச்சிப்ப ராயவிள்ளை
வாங்கில்கு முத்துவட மர்ப்பையக் கண்வளராய். (க)

சிர்கொக்கட ருப்பி சிகைத்தாடு மில்லைகுச்சம்
யர்கொக்க யேர்சிரத்தி விரைங்கிடவே கண்வளராய். (க)

சம்பீர மெங்களியின் நாவண்ண மேலிலக்கக
கெம்பீர மேவரொர்க்கங்க சிஜியேநி கண்வளராய். (க)

மண்பிளாஸ்தீ யுண்டெடு மான்மயங்க வந்தமின்னே
கண்பிளைச்சுதீ யுள்ளங் கலங்குவதேன் கண்வளராய். (க)

அந்தாள்ளங் தேசினரோ ஆகடியம் பேசினரோ
எந்தாள் மனவருத்தம் ஏந்திழையே கண்வளராய். (க)

பீர்லூங் கடலூகிக் சீர்விழிமை நீட்டியமூலைய்
ப்ரான்ஸ் கொடுத்தேன் பசுங்களியே கண்வளராய். (க.ங.)

மட்டிலாப் பூங்பூட்டி மதிருதலீர் செந்திலைர்
பொட்டுமீட்டேன் சீர்வுசந்தப் பூங்குமிலே கண்வளராய். ()

ரத்தியான் கோவிஞ்த ராமியின்றன் வொர்விவி தேவை
குத்தினிபா வாடைவிற்குப் கொண்டுவேவன் கண்வளராய். ()

வீக்கியனிற் சுவாமியெகு லேடிக்கை யாகவாருங்
தாதியர் காண்பிப்பார் தவப்பேறே கண்வளராய். (க.ங.)

பொன்னு லமைந்தூளிரும் பூங்குடமூம் ஸ்ரீபடமூம்
தண்ணாபஞ்சோர் அத்தூததந்தான் நாயகமே கண்வளராய். (உ.ங.)

தங்கத்தி னலுறியுங் தனிவயிரச் செப்புகளும்
பொங்கமுடன் பாட்டிதந்தாள் பூவையே கண்வளராய். (உ.ங.)

தறைமொழுகீ யுண்டுபெருங் தவமிருந்தும் பெற்ற
கிறைவடிவு மேவுமெங்கள் நித்திலமே கண்வளராய். (உ.ங.)

விள்ளவ ரென்றென்றும் விரும்புஞ் சுவையமுதீத
கிள்ளாய்மா யோங்குசுங்க நிதியேசி கண்வளராய். (உ.ங.)

நடாத மானே யுவட்டாத செந்தேனை
நிடாழி குழப்புவியோர் நிதியமே கண்வளராய். (உ.ங.)

கோமே தகமே குறைவிலா வித்தகமே
மாயேவு தெய்வ மணிவிளக்கே கண்வளராய். (உ.ங.)

கண்ணுன கண்ணே கருத்துக்கிசைந்த பண்ணே
பெண்ணுன பெண்ணேயென் பெண்ணரசே கண்வளராய். ()

பொற்று மரைமேவும் பொன்னவுமே மின்னினமே
நாற்றுமஞ் சூடும் நவமணியே கண்வளராய். (ஈ.ஒ)

வளஞ்சேர்நன் னேத்திரமே வாணர்புகழ் ரூத்திரமே
சுணஞ்சேர்ச்சற் பாத்திரமே கோமளமே கண்வளராய். (ஈ.ஏ)

பாரதியே சுத்த பவித்திரபா சீரதியே
மாரதியே சீரதிகம் வாய்ந்தமின்னே கண்வளராய். (ஈ.ஒ)

மன்பார்சோ லெவ்வள் வருராம சாமியின்வாக்
கின்பாகக் கேட்டுவக்கு மினக்குருங்கே கண்வளராய். (ஈ.ஏ)

ஆராரோ ஆராரோ ஆரணங்கே ஆராரோ
பேராரு மெங்கன்தவப் பெண்மணியே ஆராரோ.

பெண்பிள்ளைத் தாலாட்டு

மு ற் ஸி ற் றி.

६

சிவமயம்.

கெங்கிளப் பிரவி பெடன்வி காலேத் தமிழர்ப்பண்டிக

ப்ரஸ்மபூரீ மஹாமஹாபாந்தியாயர்

வே. சாமிநாதையரவர்கள்

இயற்றிய

அஞ்சித்தியார்ச்சனம்

ஸ்ரீ ஏகநாயகர்

த ட ல ட ட் ⑥.

சீர்மலிந்த கல்வியொடு செல்வமுமேன் மேல்வயக்க
யேர்மலிந்த மாட விடைமருத நாயகரோ. (க)

எல்லாத் தலத்து மினைமருதே மேலாமென்
தெல்லா மரித்தாட் கியம்பியருன் மாமலைபோ. (ங)

வாய்ந்த கயிலை வாடவா மருத்திழல்
ஏய்ந்த வுழையோ டெமுந்தருளி வாழுரோ. (ஞ)

மாகா ரிருவினிடை வாடே யுருத்திரர்கள்
ஏகா தசரு மினைஞ்சவெளிப் பட்டவரோ. (ஞ)

மாறுவையாள் பன்னூட்டசெய் மாதவங்கண் டன்னூண்முன்
சோகிமகா விங்கமாய்த் தோன்றியருள் சின்மயரோ. (ஷ)

தோனேயென் பார்தெளிந்து கொண்டாடு மாறுதன்லைந்
தாடேன பருச்சித்த தண்கருணை வாரிதியோ. (ஷ)

நாங மொருநடச்சுன் கட்படிய மற்றதன்றன்
ஆகம் பசும்பொன்று வாக்கியரு ணாரமுதோ. (ஷ)

பணவரவம் பூணும் பரனேயென் ருண்ட
கணபதிபு சிக்கக் கவினு முதற்பொருளோ. (ஷ)

மாட்சி யுரோமசன்றன் மாதவங்கண் டன்னையொடு
காட்சிகொடுத் தன்னுன் கவலை கழிந்தவரோ. (ஷ)

இலங்கு குற்றமுனிவ னென் றுவரு மென்று
நலங்கொ ளவன்ரவவை நாடியுறை நாயகமோ. (கா)

மண்ணைக்கொ டேலென்று மாவலிக்குச் சொற்றவன்றன்
கண்ணைக் கொடுத்தவளைக் காத்தருளுங் கற்பகமோ. (கக)

இன்பகற்று பாவத் திடைப்பட்டோர் ஸுழகினவர்
துஞ்பகற்று பூரத் துறையாடுஞ் சுந்தரமோ. (கங)

சிமான் வரகுணப்பேர்த் தென்னவன்றன் காதவியைக்
கோமானீ கொள்ளெனவே கொண்டருணக் குன்றமோ. (கஞ)

அல்லார் களத்தா யருளென்பார் காதவித்த
வெல்லா மருஞு மிடைமருத மார்க்கும்போ. (கஈ)

தேனே சுவையமுதோ தித்திக்குஞ் செய்யகளி
தானே யலைபயந்த தையலா ணாருயிரோ. (கஉ)

விராமத்தில் மூன்றும் பெரும்பால் நீங்கி
வறமாகித்து மன்னுபிகர வாழும் செய் மாமஹியோ. (க.ங.)

நினீ க்கே நாதில் பும்புகார்ப் பிள்ளையார் தொங்கும்
மனமிழ்கொலை கொண்டு மனமகிழ்ச்சத் துவக்கலோ. (க.ங.)

வயதேவச் சூழ்சோர்கள் வைக்குமாடி யொன்று
கயமீழுதுப் பேற்றுக்கு மாராட்டிக் தாமலியோ. (க.ங.)

தெப்பமில்லை பென்னுஞ் சித்டர்கால் வாப்புடக்
செய்வரத னுகியங்க் தெய்வ சிகாமனியோ. (க.ங.)

நிதஞ்ச மென்றவர்க்கா நீடுகம லைத்தெருவிற்
பாதஞ் சிவக்கப் பரவைமனை சென்றவரோ. (க.ங.)

விண்ணவரும் பாதலத்தின் மேபவரு மென்றுதையின்
கண்ணவரு நந்தவத்தைக் காதலிக்க வந்தவரே. (க.ங.)

காவனக் காட்டுங் கடிமலையிற் சுந்தரரை
ஆவணக் காட்டி யடிமைகொண்ட வந்தனரோ. (க.ங.)

தி நுத்தடியைப் போற்றிசெயுஞ் செல்வனைருஞ் கோலக்
குஞ்சடியிலாண்ட குரவர் சிகாமனியோ. (க.ங.)

நந்தா வுலக நடுங்கா வனந்தசடையில்
மந்தா சினினைய மனந்தமனை வாளரோ. (க.ங.)

மன்னுபிர்கள் யாவும் வயங்குவார மென்பதைழுன்
றென்னன் பிரஸ்பதியாற் ரேற்றுவித்த மெப்படொருனோ. ()

கானங் தனில்விசயன் சாண்மைத் தாலடியுன்
மனங் தவிர்ப்படையொன் நிந்தருஞ் யெம்மானே. (க.ங.)

துங்கத் தமிழ்மொழியின் றாப்பையெவ ரும்மறியச்
சங்கப் புலவரிடைத் தங்கியரு ஞுவலரோ. (உட)

ரெபிரா வனவனைத் துங் தீர்த்தருஞ்சும் பொன்னி
பயிரா வணத்துறையி லாடியரு ளங்கனரோ. (உட)

ஆரா வழுதோ வருட்கடலோ வெம்முடைய
தீராத நுன்பமெலாங் தீர்க்குஞ் சிவக்கொழுதே. (உட)

கருது மடியார் கலையெலாம் போக்கி
மருத நிழவினிடை வாழ்ந்தருஞ் மாமல்வே. (உட)

ஸ்ரீ ஏகநாயகர் தாலாட்④

மு ற் தி ற் யு.

ஸ்ரீ சுங்கரபகவத்பாதாயங்ம:

ஸ்ரீமத்

பரமஹம்ஷ பரிவராஜாசார்யாவர்ய

ஸ்ரீமத் சுங்கரபகவத்பாத ஸத்குருசுவாமிகள் மீது

ஒடு சுவாமிகள் திருவாரூபன்பெற்று வினாக்கிய

அர்சுதானந்த சுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருத்தாலாட் ⑥.

நிவாதியிற்காட்சி.

மகத்பரிடு ரணமயமாய் மகானந்த மாயில்சூர்
சகத்குருசி சுங்கரா சார்யனெனவுங் தற்பரனே. (5)

புதமய விடயமெலாம் புடைபெயர்க்கிட் டோடும்வண்ணாட்டு
சிதசர ணவிக்கத் தேடிவந்த தேசிகனே. (2)

இந்தியங்க ளெல்லா மிரியத் திருக்கரத்தாற்
பந்தவிருட் பாசம் பறிக்கும் பழும்பொருளோ. (ஏ)

புலனுதி கள்வழியிற் போகா தருகிருத்தி
நலமா ரநுட்பார்வை நாட்டவந்த நாயகனே. (ஏ)

வாயு விபக்கமில்லை வரவொடுபோக் கழற்றனக்கூடிய
மாயுமறி வோடுறங்க வகைமத்தருஞ் மற்புதலே. (ட)

கரண விகற்றமெலாங் கழலக் கருணைசெய்யாங்
தருண மிள்கென்று தடுத்தானுங் தாரகனே. (ஷ)

தந்துவங்க டம்மைத் தனித்தனியே விரித்துணர்த்திக்
கித்தமய றண்ணச் சேதிக்குஞ் சிபதியோ. (எ)

முத்தேகங் கட்டு மூலா விலட்சணமாய்க்
கத்தனிய மற்றிருக்குங் காட்சியாங் காரணனே. (அ)

அவத்தாத் திரய வனுருத் சாட்சியதாய்த்
தவத்தாற் பெறும்பேறுய்ச் சார்கின்ற தன்மயனே. (ஏ)

ஓங்குகோ சங்கடமை யணையா வெதிரேக
வெங்கதமா தேவோ விருக்காதி கண்முடிவோ. (கே)

தத்துவா நிதத் தனிப்பரமாய்த் தற்சொருபத்
தொத்தொ வியம்போ லொளிகின்ற வொண்மயனே. (கக)

சிவேஸர சகத்தின் றிமிரமெலாங் தீர்த்தருஞ்
தேவாங் தினகரன்போற் றிகழ்தருசின் மாத்திரனே. (க2)

திரிசியங்க டாமாய்த் திரியா தெனதுளத்தி
ஸரிசியற்றிக் காக்கு மருளார்த வாரியனே. (க.க)

நானிவனென் றுன்னும ணடுவா யிலங்குறவே
தானமரு னிலையிதெனச் சாற்றுஞ் சகத்தருவோ. (கஃ)

மாயை யனித்தையெலா மாண்டலழி காணும
லோயும் பழயருளி லொன்றவைக்கு முத்தமனே. (கதி)

ரத்தாக்கித் தாமெவைக்குடும் தண்ணொருவுள்ள செப்பு தாண்டருந்து
சித்தாகி யானந்தச் செல்வமானு சிற்கன்னேனு. (க. ८)

பெத்தமுத்தி காலத்தும் பிரியா ஏழிஸ்க்குரியா
நித்தகத்த புத்தமுத்த நின்மல நித்துரக்கீலு. (க. ९)

துவிதப் பிழையறுக்கத் தூங்கட்டி பொல்லுக்கி
விஷிதச்சங் கற்பமெலாம் வேரறார்செய் வித்துக்கீனு. (க. १०)

துவிதாந் துவிதக்க டோங்றுவா னக்தலைள்ளக்
சுவையா ரமுதமுண்டு சொக்கவரு டெம்மைப்பேனு. (க. ११)

என்னைபழித் தெழுந்த வின்பப் பெருக்கோவிள்
றன்னையெனக் களித்த சமரசாட் சாத்பரானே. (க. १२)

இல்வாண்ணங் தாலாட்டு மெம்போ வியர்கடமைக்
கவ்வுமல விருஷ்ரக் கதிர்பரப்புங் கருணையேனு. (க. १३)

ப்ரஹ்மார்ப்பணம்.

திருத்தாலாட்டு

முற்றுற்று.

६

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொழிச் சிற்றம்பலநாடிகள்

தால்டாடு.

[இஃது அவர் சின்யர் அருளிச்சேய்தது.]

உலகுகுழ் மெய்கண்டா னுண்ணமஞா னகரத்தின்
பலனுணர்த் த சிற்றம் பலநாடித் தேசிகனே. (ஒ)

வாயே மலை வரைபற்ற வோருரைபா
ஞீயோ ஜன்று நிலைமை யளித்தானே. (ஒ)

தெய்வீச் சாடிச் சிவாலயங்கள் கைதொழி நு
மெய்வருந்தா தப்பாஞ் நானென்ற வேதியனே. (ஒ)

கையில்விரத் தேவாமல் கண்சிமிட்டி சோகாம
லைபழுளத் தாக்காம லாண்டபரி பூரணனே. (ஒ)

பட்டினி விட்டுப் பலநாள் வருந்தாமே
விட்ட மெனக்கு முனக்குமென்ற யீசுரனே. (ஒ)

கோயில்வைல் வந்துபத கோகணகம் வாடாதே
கேவலருள் வெள்ளம் நிறைவித்த வாண்டகையோ. (ஒ)

பேராதர வாகப் பேரறிவு போதித்த
சிராசைச் சிற்றம் பலகாடித் தேசிகனே.

(ஏ)

இயறிவா னக்கனு நாமிதலை நீக்கிடதே
காயவறி வெங்குருளாற் காட்டுங் கருணையனே.

(ஏ)

கன்னெனுந மூன்றுங் கனற் சரமு மைம்முநமு
மண்ணைவர்க்குங் கானு வகையொளிந்து வந்தானே.

(க)

தாக்கம் படித்துத் தலைவெட்டு நுக் கொன்றுவதைக்
கந்தகிளை யாதருணைக் காட்டுங் நறுணையனே.

(க)

ஙைம்மா உ போதமறக் காசினியோர் நூலைவிட்டு
நம்மாளை கம்மா வி நுவெவ்ற நாயகபோ.

(க)

ஜிம்மலழு மைஞ்தொழிலு மான்மாவு மையறிவும்
பொப்பயல்வே யென்றிதலைப் போதித்த புண்ணியனே. (க)

போன வழியெல்லாம் போகா தொடியெறிது
தானவனுக் கும்பெருவும் தந்த தவபபயன்று.

(க)

பாங்கிற் குகமதுவாய்ப் பாரா விழ ஒலகா
பார்க்கு மனப்பறிய வான்த வாட்தியோ.

(க)

அஞ்சமலத் தாலு மழிவா யிருந்தவெளை
அஞ்சமல நிக்கி யழியாமல் வைத்தானே.

(க)

பேதப் படுத்தல் பிராந்திகுவே மும்மலழும்
வேதப் பொருண்முடிவே நியென்ற வேதியனே.

(க)

சீர்புறவ மேஜைத் திசழு மென்னள்
மூரதுவாய்க் கொண்டிருஷ்டே யென்னைபொழுத்தானே. (க)

ரேர்வையாங் நொன்டமிடாஞ் ரேரும் பவக்குடலைப்
பார்வையான் மாற்றிப் பதியாக்கி வைத்தானேனு. (கஅ)

பதிக்குப் பதியாய்ப் பரத்துக்கு பப்பர்லாய்
விதிக்கும் விதியாய் விதிக்கும் பெருமானேனு. (கஆ)

நேவர் மூனிவர் சித்தாங்தத் தோர்மறையோர்
மூவரவர்க் கப்பாலு ஏவா முழுமுதலோ. (கஇ)

எங்கெங்குந் தானுகி யென்போ ஒருங்கொண்டு
மங்கும் பிறவிதனை மாற்றுவந்த வள்ளலோ. (கஈ)

தானோ வணக்கத் தலையாம் பதங்கொடுக்கும்
வேளைகர்ச்சி சிற்றம் பஸாடி வித்தகனே. (கஉ)

காண்றி கரியானே கண்றுண் றுடையானே
தானுவோ சங்கரனே சச்சிதா னந்தனே. (கஊ)

மேலுக்கு மேலாய் விருப்பர்ய் வெறுப்பாகி
நாலுக்குஞ் காண்பரிய நுண்ணியனே வையாந். (க஋)

சொன்னு கமத்துஞ் சுருதிக்கு மெட்டாத
தன்னு தனமெனக்குத் தந்த தனிச்சுடரோ. (க஌)

ஆலயங்கள் தேடி யலையாதே யுன்னிடத்தே
சாலவுஷிங் காதிருப்போஞ் சத்தியமீ தென்றுரோ. (கஔ)

மானங் குலீங்கு மதியழிந்து னான்கெட்டால்
நானென்று நீயென் றிசண்டில்லை யென்றுரோ. (கஎ)

பேறிழ வின்பம் பினிமுப்புச் சாக்காடென்
ஞாறுங் கருவி லஜமத்துனக் கென்றுரோ. (கஏ)

ஏதி மத்துத்தாலூங் உமரு மத்துத்தாலூங்
கோதில்ர ஞானத்தைக் கூடவாயி தெவ்றீரா. (ஏ.ஏ.)

வேட்டுவத்துப்புரை வேட்டுவத்துப்புரை தன்மைப்பால்
நாட்டங்களை வைக்கினை நாட்டுவமே யென்றுமிர்ரா. (ஏ.ஏ.)

உ ஸாபு முடிந ஏனாமு முணாவங்கி
கபை மிலன்றிர போதத்தாற் கானாவி தென்றுமிர்ரா. (ஏ.ஏ.)

நான்டார்க்குந் கண்டதார்க் தாணுக்குந் காணுதார்க்
சொன்டார்க்குந் கொண்ட குபிபாகி சிள்ளுமிர்ரா. (ஏ.ஏ.)

அங்டான்ட பூரணமா யப்பாலைக் கப்பாலாய்க்
கொண்டிம்தி கொண்ட்றியாக் கொற்றவளைச் சொன்னுரார்.

எல்லா வழிகு மென்துருதே பென்றுநைத் து
உல்லா மிங்குத்தில் நடித்தாலைச் சொன்னுரார். (ஏ.ஏ.)

கள்ள வழியெல்லாக் குமலவழித் தீருட்டி.
யுள்ள மழுக்கறுத்த வொண்டபொருளோச் சொன்னுரார். (ஏ.ஏ.)

முத்துப்பரு முஷ்மிகு முப்பாழுங் காட்டியெளை
யத்துவித மாக்கு பருத்துறுவைச் சொன்னுரார். (ஏ.ஏ.)

ஆனுபிப் பெண்ணு யலிபா யதல்லவாய்த்
நோனுத் துணையான சோநியெனைச் சொன்னுரார். (ஏ.ஏ.)

ஒப்பிவா ஞான வருவே யுருவாகி
முப்புரத்தைச் சுட்டமித்த முக்கணைைச் சொன்னுரார். ()

உண்டி. யுறக்க மொழியாப் பினிமுப்புக்
கொண்டு மதிமுந்த குணக்கடலைச் சொன்னுரார். (ஏ.ஏ.)

மேலாக் திணையிரண்டாய் மெப்பா யுயிர்க்குரிராய்
நாலாம் பராபரமாம் நாயகனீச் சொன்னுரார். (ச०)

உள்ளக்கண்ட வெல்லா மொன்றுகி நின்றவொனி
யுள்ளங் குத்திகொண் டொருமுதலாய் நின்றுபோர். (சுக)

செய்வினைக் கொல்லாங் திருவினைகள் தாமாக்க
யுப்யவெனை யாண்டருஞ் முத்தமைனைச் சொன்னுரார். (சுக)

வன்னம் புவனம்வருங் தத்துவிதமாங் கலைபென்
துவன் ஹுமிட மென்னிடமென் ருற்றுரைச் சொன்னுரார். ()

அண்டரின்ட மூள்ள மருஞ்ஞருவே கோயிலெனக்
கொண்டிடாருவ ரும்மறியாக் கொற்றவெனைச் சொன்னுரார்.()

இன்னவடி வின்னனிற பின்னபடி யென்றறியா
துவன் ஹு மிடத்தி லுதித்தானைச் சொன்னுரார். (சுடு)

பராத்து சினைத்தும் பரிசித்தும் பாவமறுத்
தேத்துவினை வைக்கொடுத்த வெங்கோனைச் சொன்னுரார்.()

கிங்கைவிலுற் றூக்குஞ் சிவலோக வீட்டிலித்துப்
பஞ்ச மகற்றும் பராபரனைச் சொன்னுரார். (சுள)

பேதாகி பேத்மாய்ப் பேரறிவா மோருங்கேயே
யாதார மாகுமென்ற வற்புதனைச் சொன்னுரார். (சும)

ஏன் றுவினை கண்டார்க்கு முற்றுங் கெடவகற்றித்
தோன்றுவினை மாற்றுஞ் சுகோதயமே கண்வளரீர். (சுக)

மெய்ஞ்ஞானக் கண்வளர மெய்கண்டான் மெய்வளர
வஞ்ஞானக் கண்ணகற்று மையர்திருக் கண்வளரீர். (டுது)

சுத்து மசுத்தஞ் சுகமசுக மானந்த
ஷித்த மதித்தமென நின்றுரோ கண்வளரீர். (இக)

முத்தொழிலாற் செப்த முறையுலகே லாம்வளர
வத்தரே சிராசை யையரே கண்வளரீர். (இ.ஒ.)

வையம் வளர மறையோர் தொழில்வளர
மெய்யும் வளரவருள் மேகமே கண்வளரீர். (இ.ங.)

சொல்லுக் கடங்காக் சுகாதித மெய்ப்பாருளே
யல்ல லஹத்தாண்ட வாதியே கண்வளரீர். (இ.ஏ.)

இன்ப மிரண்டு மியற்றியதற் கிண்பழுமா
யன்டு நிறைந்த வருட்கடலே கண்வளரீர். (இ.இ.)

சமையத்தில் வீழாமற் றற்பரத்தி லாழாம
லாமயக் கருணைதந்த வாதியே கண்வளரீர். (இ.ங.)

சக்திமல மைந்துங் தருவதுநாம் போக்குதல்நா
முத்தியுநா மென்ற முழுமுதலே கண்வளரீர். (இ.ஏ.)

கிழுலகு முற்றுங் கிளரொளியாய் நின்றபதம்
வாழவடி யேன்முன்னே வருந்த நடந்தாரோ. (இ.ஏ.)

வேதாவு மாலும் விளம்புதற்கு மெட்டாத
போதானங் தச்சொருபப் புண்ணியநீ யென்றுரோ. (இ.க.)

கண்ணுலுங் காணுக் கருத்துக்கு மெட்டாதா
யுண்ணுடி லுண்ணுடு முத்தமரே கண்வளரீர். (க.ஏ.)

ஓங்காரத் துள்ளெளியி னுள்ளே தலைக்காட்டு
நீங்காமற் றாங்கருவத்த நிட்களனுர் வாழியரோ. (க.க.)

சித்தாந்த சித்த விகற்பமது ஸிரவுடல்
முத்தனு மென்ற முழுமுதலே கண்வளரீர். (கூ. 2)

ஓன்றிரண்டு மூன்றற் கூருநாலோ ரைந்தொன்பா
னின்றதெல்லாங் தானுகி நின்றுரே கண்வளரீர். (கூ. 3)

சீகாழிச் சிற்றம்பலநாடிகள் தாலாட்டு

முற்றி றி ய.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மஹாவித்வான் காஞ்சிபுரம்

சபாபதி முதலியாரவர்களியற்றிய

திருஞானசம்பந்தசுவாயிகள்

திருத்தாலாட் ⑥.

காப்பு.

சீரார்சம் பந்தார்மேல் சிறந்திடுதா லாட்டுரைக்கக்
காரார்கல் யானைமுகக் கணபதிதாள் காப்பாமே.

நால்.

கிவாத விருதயர்முன் செய்யு மருந்தலத்தால்
புவிமீது காழியினில் போந்தருஞ் தேசிகனே. (க)

பண்பின் மிகுமன்னை பகவதியார் தங்கரத்தில்
நண்பி ஞெடுவளர்ந்த நல்ல தவக்கொழுங்தோ. (க)

தீர்த்தக் கரையின்முக்கண் செல்வரோடு போந்துமைகண்
பார்த்தருஞ் மெய்ஞ்ஞானப் பாலுண்ட தேசிகனே. (க)

எம்பந்த மெல்லாம் ஈடறுக்க வந்தருஞ்
சம்பந்த னென்னும்பேர் தாங்குங் குருபரனே. (க)

தந்தைகண்டு கேட்கத் தனிவிரலாற் சுட்டியிவர்
தந்ததெனத் தோடுடைய தண்மொழிசொல் வியகுருவோ ()

கோலக்கா விற்றிருக்கை கொட்டியிசை பாடமகிழ்
நீலமிடற் றுங்றுளம் நீட்டப் பெறுமணியோ. (க)

முத்துச் சிகிகை முதலான சின்னமெல்லாம்
அத்த னரத்துறையான் அளிக்கப் பெறுமணியோ. (ஏ)

உபநயஞ்செய் தாரணங்தந் தோமென் னும் வேதியர்க்குச்
சுபமொழியான் மறையாவும் சொல்லியருண்மெய்க்குருவோ.

பாச்சிலாச் சிராமத்தோர் பார்த்திபனுர் தம்மகட்கு
வாப்ச்ச முயலகனேய் மாற்று மருமருந்தோ. (க)

அவ்வினைக்கில் விளையென்னுங் அருள்சேர் திருமொழியால்
எவ்வமிகு வெம்மைநோய் சுட்டித்த தெள்ளமுதோ. (கு)

பட்டாச் சுரத்தரனூர் பந்தருஞும் வெண்முத்துக்
கட்டாரும் பந்தர் கனிப்பாய்ப் பெறுமணியோ. (கக)

தந்தைமகன் செய்வதற்குத் தருக்களரா வடிதுறையில்
முந்தையுல வாக்கீழிகொள் மூவா வருட்கனியோ. (கக)

நீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் நின்றுவிண் ணப்பஞ்செய்யக்
கோலவிசை யாழ்மூரி கூறுமறை வித்தகனே. (கங்)

திருமருக விற்சேர்ந்தோர் செட்டிமக னுற்றவிடம்
அருகி யழிய அருளமுத மீந்தவனே. (கஷ)

திருவிழி மிழலையினில் கிவனுப்பொற் காசருளாப்
பெருமயடுன் கொண்டருஞும் பிஞ்சூசனூர் தம்மகனே. ()

வாசியுற்ற தென் றழையோர் வாய்மொழிகேட் டுப்பின்னும்
வாசித் தீர்ப்பாடி மகிழ்ந்த குடியிருப்பே.

(த.ங.)

மறைக்காட்டிற் சொல்லரசை மறையடைத்த திருக்கதவம்
திறக்கும்வகை பாடுமெனச் செப்புங் தவக்கொழுந்தோ. (க.க)

சதுரம் மறையென்னும் சந்தவிசை யோதியெழில்
முதிருங் கதவடைக்க முன்னுகவு ஸியர்வேங்டோ. (க.ங)

தனரிளவென் ரேயோதித் தாண்டகவேங் தோடுமிகு
வளமருவ வாய்மூர்வாழ் வள்ளலருள் பெறுநிதியோ. (க.க)

பாண்டிநா டெங்குமமன் பரவிய தென்னக்கேட்டு
நீண்டசமன் காடழிக்க நீலுகிளைங் தெழுமரசோ. (உ.ங)

நாளொடுகோ எழியார்க்கு நல்லவென்றியா வருமுணரக்
கேளாறுசிரப் பதிகவிசை கூறுதமி மாகரனோ. (உ.க)

ஆலவாய் கண்டுமங்கை யர்க்கரசி யென்னுமிசைக்
கோலமிகு பதிகம் கூறிப் பணிகுருவோ. (உ.க)

வெஞ்சமணர் தாமடத்தில் மீதுசெந்தீ யிடவெகுண்டு
பஞ்சவீணப் பற்றும்வகை பாடியசின் மயவொளியோ. (உ.ங)

தென்னவீனப் பற்றும்வெம்மைத் தீயினி தீரவருள்
துன்னித் திருநீறு தொட்டருண்ணா னக்கன்றே. (உ.க)

வாதுமேற் கொண்டெரியில் வைத்ததிரு வேடவைமுன்
கோதகலக் காட்டியிசை கொள்ளுங் தவக்கொழுந்தோ. (உ.ந)

வாழ்கவங் தணரென்னும் வாய்க்கைமத் திருப்பதிகம்
விழுகங்கை சேர்வைபப மேலெதிர விடுங்தேவோ. (உ.ங)

அங்கதியிலிட்டவேடத்திலிரவு தாச்செல்ல
வன்னியுமத் தழும்பாடி. மறிக்குங் குணமணியோ. (உள)

வேந்தனுமோங்குகவென்னும்மெய்மொழியாற்றென்னவற்கு
வாய்ந்த கூனீங்கி மகிழு வருள்க்குருவோ. (உட)

அன்பர் குலச்சிறையார் அமைத்த கழுமரத்தில்
புஞ்சமண ரேஹவரும் புறச்சமயக் கோளரியோ. (உச)

கொட்டமே கமழுமெனும் கோலவிசயோதியன்பர்
இட்டமொடு தோணியினில் ஏறவரு மெய்க்குருவோ. (உட)

வந்தெதிர்த்த புத்தநந்தி மாஞும்வகை யவன்றலையில்
ஈந்து மிடிவீழு உரைத்தார்க் குயிர்த்துணையோ. (உக)

வாழுசெய்ஞ்சாரிப்புத்தன் வாயடங்கிச் சிவனெறிக்குள்
போதமலர்க் கண்ணமுதம் பொழியு மருணிதியோ. (உட)

அரும்புமாண் பணிகாய்க்க அத்தார்திரு வோத்துரில்
குரும்பையாண் பணியென்னக் கூறுமிசைக்கற்பக்கேமா. (உங)

மட்டிட்ட புண்ணெயெனும் வாய்மொழியஙன் மயிலையினில்
அட்டிடெவள்ளெனும்பொருபெண்ணைக்கவருடண்ணளியோ

நல்லுரப் பெருமணத்தில் நம்பர்திரு வடிநிழற்கீழ்
நல்லன்ப சொடுஞ்சேர்மெய் ஞானச் சுகோதயனே. (உட)

சாத்தமங்கை நீலங்ககர் சந்தஞ்சிங் திக்கவரும்
பூத்தமலர்த் தாமரைத்தார் புணையுங் திருப்புயனே. (உச)

என் துழுல வாக்காழி யேயுங் கணாதர்
நன்றருச்சித் தேத்தியின்பம் நண்ணவருங் காரணனே. (உ)

கண்ணுடைய வள்ளலெனும் கருமுகின்மெய்ஞ் ஞானாநீர்
உண்ணப் பெருகியனக் கொண்ண வருட்கட்டோ. (நட)

நன் துதி தென்றறியா நாயேன் விளையிருளில்
துன்றியலை யாதருளத் தோன்றுங் தினகரனே. (நட)

ஊன்னவன்பாற் றுலாட்டி யவர்களு மின்பழுதத்
துன்னியரு ஞங்காழித் தூயகவு ஸியர்வேஷ்டே. (ஈ)

வாழிசிவம் வாழிமறை வாழியறம் வாழிசைவம்
வாழிநீ றஞ்செழுக்குதும் வாழியடி யவர்வாழி. (ஈ)

திருஞானசம்பந்தகவாயிகள்

திருத்தாலாட்டு

முற்றிற்று.

—

தாலாட்டுப் பிரபந்தம்

முற்றுப்பெற்றது.

Ripon Press.

